

اثربخشی برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر توانش‌های نوشتندانش آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون*

حوریه پورحنیفه^۱، غلامعلی افروز^۲، علی‌اکبر ارجمند‌نیا^۳

The effectiveness of family-based functional educational program on writing skills of slow paced students with down syndrome

Hurieh Poorhanifel¹, GholamAli Afroz², AliAkbar Arjomandnia³

چکیده

زمینه: آموزش کاربردی، از جمله معیارها و شاخصه‌های موفقیت و کارآمدی نظام آموزش و پرورش در جوامع محسوب می‌شود. تهیه و تدوین مواد آموزشی کاربردی باید مبتنی بر ویژگی‌ها و نیازهای فردی، خانوادگی، گروهی و اجتماعی باشد، به گونه‌ای که در نهایت زندگی مستقل فرد را به همراه داشته باشد. با توجه به مشکلات زبان بیانی از جمله زبان نوشتاری دانش آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون، آیا آموزش زبان نوشتاری کاربردی می‌تواند منجر به بهبود توانش‌های ارتقایی و خودکفایی اجتماعی این افراد شود؟ **هدف:** هدف پژوهش حاضر اثربخشی برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر توانش‌های نوشتندان کودکان دبستان با نشانگان داون بود. **روش:** این پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی (پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه گواه) بود. ۳۰ دانش آموز دبستانی آهسته‌گام با نشانگان داون مشغول تحصیل در مدارس استثنایی شهر تهران به روش نمونه‌گیری در دسترس گزینش شده و به شکل تصادفی به دو گروه آزمایش و گواه تقسیم شدند. گروه آزمایش در ۱۰ جلسه ۴۵ دقیقه‌ای بسته برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور محقق ساخته (۱۳۹۶) جهت بهبود توانش‌های نوشتندان شرکت کردند و هر دو گروه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون با استفاده از مقیاس پرسشنامه خواندن و نوشتند شیرازی و نیلی پور (۱۳۹۰) مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از تحلیل کوواریانس چند متغیره استفاده شده است. **یافته‌ها:** یافته‌ها نشان می‌دهد که برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور منجر به افزایش میانگین نمرات توانش‌های نوشتندان شرکت کنندگان گروه آزمایش در حیطه رونویسی و املاء نسبت به گروه گواه شده است ($P < 0.001$). **نتیجه‌گیری:** بنابراین می‌توان مطرح کرد که برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور روش مؤثری برای بهبود توانش‌های نوشتندانش آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون است.

واژه کلیدها: برنامه آموزش کاربردی، خانواده محور، توانش نوشتندان و نشانگان داون

Background: Functional education is one of the criteria and indicators of success and efficiency of education system in societies. The design and development of functional learning materials should be based on individual, family, group, and social characteristics and needs, so as to ultimately lead an independent life. Given the problems of expressive language, such as writing language in the slow paced of students with Down Syndrome, can the use of functional written language improve their communication and social self-efficacy skills? **Aims:** The aim of this study was survey the effectiveness of family based functional educational program on writing Skills of slow paced children with Down Syndrome.

Method: This is a quasi-experimental study (pretest – posttest with control group). 30 slow paced students with Down Syndrome studying in special schools in Tehran were selected by convenience sampling method and were randomly divided into experimental and control groups. The experimental group participated of 10 sessions of 45-minutes researcher-made family based educational program (2017) and both groups evaluated in the pre-test and post-test stages by the Reading and Writing scale of Shirazi and Nilipoor (2011) was used to evaluate writing skills of children.

Results: The results showed that the family-based functional educational program has led to an increase in the mean scores of the transcription and spelling test participants' writing skills compared to the control group ($p \leq 0.001$).

Conclusions: Therefore, it can be argued that the family based functional educational program is an effective way to improve the writing skills of students with Down Syndrome. **Key words:** Functional educational program, Family based, writing skills, and Down syndrome

Corresponding Author: afroz@ut.ac.ir

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول است.

^۱. دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

^۱. Ph D Student of Psychology and Exceptional Children Education, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran
^۲. استاد، گروه روانشناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

². Professor, Department of Psychology, University of Tehran, Tehran, Iran(Corresponding Author)

^۳. دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

³. Associate Professor, Department of Educational Psychology & Counseling, University of Tehran, Tehran, Iran

مقدمه

شامل می‌شوند (همتی، ۱۳۸۳). در واقع، یک برنامه آموزشی کاربردی برای دانش آموز آهسته گام، برنامه‌ای است که حداقل نتیجه آن برای دانش آموز آینست که به وی اجازه می‌دهد مهارت‌های مفیدی کسب کند و در فعالیت‌هایی شرکت کند که از یک سبک زندگی مفید و مثمر ثمر و مفرح، لذت برد (باک، ۲۰۱۳). آموزش کاربردی منجر به استقلال فرد شده، حضور او در موقعیت‌های جدید را امکان‌پذیر می‌سازد، توانایی کودکان آهسته گام در تعمیم آموخته‌هایشان به موقعیت‌های جدید را افزایش می‌دهد و در نهایت فرصت اشتغال پس از تحصیل را برای فرد فراهم می‌سازد (برودر و همکاران ۲۰۱۴) این آموزش‌ها زمانی می‌توانند مؤثر واقع شده و از همکاران (برادلی و همکاران ۲۰۰۷) از آنجایی که که حضور دائمی مربی در کنار دانش آموز در بسیاری موارد میسر نیست، اما از طریق ارائه برنامه‌های آموزشی با هدف گسترش همکاری و ارتقا دانش خانواده‌ها در این زمینه می‌توان تا حدود زیادی به این هدف دست یافت.

اهمیت خانواده در تصمین سلامت و رفاه دانش آموزان با نشانگان داون و نقش آنها در آموزش و مداخلات به هنگام در طول ۲۰ سال گذشته، به عنوان یکی از شیوه‌های مداخله در نظر گرفته شده است. مفهوم روی آورد خانواده محور، اولین بار در دهه ۱۹۵۰ زمانی که کارل راجرز روی آورد مراجع محور^۶ را معرفی کرد، مورد استفاده قرار گرفت. خدمات خانواده محور هم به عنوان یک فلسفه و هم یک روی آورد برای ارائه مداخلات، به عنوان یکی از شیوه‌های مداخله به هنگام برای کودکان و دانش آموزان آهسته گام در طول ۳۰ سال گذشته در نظر گرفته شده است (پورحینفه، ۱۳۹۲). در واقع، از آنجایی که فرآیند یادگیری در دانش آموزان آهسته گام با نشانگان داون، به علت ویژگی‌های شناختی خاصشان، مانند دامنه حافظه بلندمدت پایین و کم، دیرآموزی و زود فراموشی، ضعف در انتقال و تعمیم یادگیری و...، خیلی کند و آهسته پیش می‌رود و نیاز به تکرار و تمرین فراوان برای یادگیری دارند، نقش خانواده و بویژه والدین

آموزش کاربردی، از جمله معیارها و شاخصه‌های موقفيت و کارآمدی نظام آموزش و پرورش در جوامع پيشرتفه، محسوب می‌شود. چرا که کودکان و نوجوانان در بسیاری از موارد دوازده سال از گستره عمر خود را در کلاس‌های درسی می‌گذرانند که تحت نظارت و هدایت وزارت آموزش و پرورش آن کشور است. آنچه افراد در زندگی اجتماعی و حرفة‌ای خود بیشتر بکار می‌روند، یادگیری‌های کاربردی (خواندن، نوشتن، ریاضیات، دانش عمومی و مهارت‌های اجتماعی) است (افروز، ۱۳۸۸). با در نظر گرفتن این مهم بسیاری از نظام‌های آموزشی پیشرفته دنیا حرکت به سوی تغییر و ویرایش کتب درسی با هدف کاربردی بودن و مبتنی بودن آنها بر ویژگی‌های فرهنگی، بومی و محلی را آغاز کردند. هرچند میزان دستیابی به این مهم در میان کشورهای مختلف متفاوت بوده است (بریهی، افروز و پاکدامن، ۱۳۹۵). این در حالی است که باک و جوشی (۲۰۱۲) بیان کردند به رغم اینکه استفاده از برنامه‌ریزی درسی کاربردی در موقفيت و اشتغال دانش آموزان در دوران پس از تحصیل تأثیر مثبتی دارد، دانش آموزان اندکی از مهارت‌های کاربردی آموزشی بهره می‌گیرند.

اهمیت و توجه به این موضوع بویژه در میان دانش آموزان آهسته گام با نشانگان داون به عنوان یکی از اصلی ترین و بزرگترین گروه‌های کم‌توان نیز قابل توجه است. در این راستا، آنچه که در آموزش دانش آموزان آهسته گام با نشانگان داون اهمیت پیدا می‌کند، گزینش مواد و برنامه‌های آموزشی مناسب و کاربردی است (باک و فلانگان، ۲۰۱۰) تا بتوانند این دانش آموزان را با توجه به ویژگی‌های شناختی که دارند در کوتاه‌ترین زمان و به بهترین وجه ممکن آموزش دهند. برنامه آموزشی مناسب عبارتست از آنچه که مربوط به آموزش است، محتواهی که مربی آموزش می‌دهد و متربی یاد می‌گیرد (باک و جوشی، ۲۰۱۲) و شامل، تحصیلات کاربردی^۷، آموزش و پرورش فنی و حرفة‌ای^۸، دستیابی به جامعه^۹، مهارت‌های زندگی روزانه^{۱۰}، مهارت‌های مالی^{۱۱}، مهارت‌های زندگی مستقل^{۱۲}، مهارت‌های حمل و نقل^{۱۳}، مهارت‌های اجتماعی / روابط اجتماعی^{۱۴} و خودمختاری را

⁶. independent living skills

⁷. transportation skills

⁸. social/relationship skills

⁹. client centered

¹. functional academic

². vocational education

³. access community

⁴. daily living skills

⁵. financial skills

و این روی آورد آموزشی را بر رشد روانی - حرکتی و بهبود توانش‌های حرکتی درشت کودکان داون مؤثر دانسته‌اند. همانگونه که مشاهده می‌شود، مداخلات خانواده محور می‌توانند بر جنبه‌های مختلف سلامت روان اعصابی خانواده و فرزندانشان اثرگذار باشند و در عین حال، منجر به ارتقا توانش‌های تحصیلی، آموزشی یا حرکتی در میان دانش‌آموزان با تأکید بر دانش‌آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون شوند. با این وجود، در کمتر پژوهشی به نقش خانواده‌ها در ارائه آموزش کاربردی، بویژه توانش‌های نوشن کاربردی دانش‌آموزان داون توجه شده است. با عنایت به این موضوع، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر توانش‌های نوشن کودکان دبستان با نشانگان داون انجام شد.

فرضیه‌ها عبارت بود از:

۱. برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر بهبود مؤلفه رونویسی از توانش‌های نوشن دانش‌آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون مؤثر است.
۲. برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر بهبود مؤلفه املا از توانش‌های نوشن دانش‌آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون مؤثر است.

روش

طرح پژوهش نیمه‌آزمایشی به صورت پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون مدارس ویژه آهسته‌گام در پایه‌های تحصیلی سوم تا پنجم ابتدایی در شهر تهران در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ بودند. با توجه به پایین بودن تعداد افراد جامعه آماری و ملاک‌های ورود پژوهش، از میان آنها ۳۰ نفر از دانش‌آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس گزینش شده و به صورت تصادفی به دو گروه ۱۵ نفره آزمایش و گواه تقسیم شدند. ملاک‌های ورود دانش‌آموزان به نمونه پژوهش شامل این موارد بودند. فقط آزمودنی‌هایی با هوش‌بهر ۷۰ - ۵۰ یعنی آهسته‌گام در این تحقیق مشارکت داشتند. دانش‌آموزانی در این پژوهش مشارکت داده شدند که در پایه‌های تحصیلی سوم تا پنجم ابتدایی مشغول به تحصیل بودند. دانش‌آموزان باید فارسی زبان و تک زبانه می‌بودند و تنها دانش‌آموزان آهسته‌گام دارای نشانگان داونی شرکت داشتند که محل سکونت آنها شهر تهران بود. افراد گروه آزمایش در ده جلسه آموزش خانواده محور جهت بهبود

جهت آموزش این کودکان اهمیت بیشتری پیدا می‌کند (برودر و همکاران، ۲۰۱۴). در خصوص اثربخشی مداخلات خانواده محور بر حیطه‌های مختلف توانایی‌ها یا مشکلات دانش‌آموزان پژوهش‌های مختلفی صورت گرفته است. دکرز، استاپ، بالکوم و ورهون (۲۰۱۶) در پژوهش دیگری نشان دادند، عوامل محیطی و مشارکت خانواده‌ها از جمله عوامل دخیل در بهبود توانش‌های ارتباطی و کلامی دانش‌آموزان با نشانگان داون محسوب می‌شود. کینگ، باکستر، رزبام و باتس (۲۰۰۹) در پژوهشی روی والدین گروهی از کودکان با نشانگان داون و اوتیسم نشان دادند پذیرش، سازگاری و همکاری والدین در امر آموزش و درک بهتر شرایط آنان می‌تواند بر توانایی‌های فرزندانشان مؤثر است. محمدی ملک آبادی، ارجمندی، لواسانی و یوسفی (۱۳۹۶) در پژوهشی روی گروهی از کودکان در معرض خطر ناتوانی ریاضی نشان دادند، برنامه آموزشی ریاضی خانواده محور بر بهبود عملکرد حافظه فعال، مفاهیم پایه ریاضی و درک عدد ۱۰ نفر از آزمودنی‌های ۵ و ۶ ساله تحت مداخله مؤثر بوده است. دالوند، رصفیانی و باقری (۱۳۹۳) با مرور روی آورد خانواده محور با مطالعه‌ای از نوع فراتحلیل مداخلات خانواده‌ها بویژه را سبب ارتقا خدمات درمانی و افزایش رضایتمندی خانواده‌ها بویژه در میان خانواده‌های کودکان با نیازهای ویژه دانسته‌اند. پژوهنیه، افروز و بغدادی‌ریانس (۱۳۹۳) نشان دادند برنامه آموزش خواندن کاربردی خانواده محور بر توانش‌های درک مطلب، دقت و سرعت خواندن دانش‌آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون تأثیر معناداری دارد. عابدینی و فرامرزی (۱۳۹۲) در تحقیقی به بررسی میزان توجه کتاب‌های درسی درباره یاددهی توانش‌های زندگی بر اساس تحلیل محتوا پرداختند. نتایج پژوهش ایشان نشان داد که بیشترین سهم محتوای کتاب‌های درسی دوره ابتدایی در قالب توضیحات کلامی و به ترتیب در قالب تصویر، تمرین و تکلیف، فعالیت گروهی و کلاسی و به میزان کمی در سایر قالب‌ها بوده است. با عزت (۱۳۹۲) پژوهشی با هدف مقایسه راهبردهای خودپرسی رایانه‌ای و آموزش نوشتاری سنتی غنی شده در کاهش دادن نادرست نویسی در دانش‌آموزان ابتدایی انجام داد. نتایج این پژوهش نشان داد که راهبردهای خودپرسی رایانه‌ای، در مقایسه با آموزش سنتی در کاهش دادن نادرست نویسی آزمودنی‌ها مؤثر واقع شده است. فرامرزی و ملک پور (۱۳۸۹) در تحقیق دیگری به بررسی اثرات مداخلات روانشناختی خانواده محور بر کودکان مبتلا به نشانگان داون پرداخته

در مقدمه‌ای، مفاهیم آموزش کاربردی و خانواده محور و نقش مؤثر آنها در آموزش دانش آموزان آهسته گام توضیح داده شده است. در جدول ۱، به طور اجمالی شرح جلسات برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور محقق ساخته، بیان شده است.

ابزار

آزمون تشخیصی خواندن و نوشتن: این آزمون توسط شیرازی و نیلی پور (۱۳۹۰) طراحی شده است. در این پژوهش از خرده آزمون املا و رونویسی این ابزار استفاده شده است. این آزمون، ابزاری انفرادی و مرکب از آزمون متن‌های خواندن و نوشتن است. با این آزمون می‌توان سطح خواندن کودک را بررسی کرد. قابلیت اعتماد این آزمون با روش فرم‌های همتا، بررسی شده است. نتایج بدست آمده حاکی از همبستگی ۰/۸۷ تا ۰/۹۴ بوده است. جهت بررسی مهارت‌های نوشتن در بخش املا، لغاتی به دانش آموز گفته می‌شود و نوشته‌های وی در پاسخنامه ثبت می‌شود، سپس با تقسیم کردن تعداد پاسخ‌های صحیح بر تعداد کل کلمات و ضرب کردن آن در عدد ۱۰۰ میزان صحت در درست نوشتن کلمات بررسی می‌شود. در بخش رونویسی نیز، دانش آموز باید اقدام به کپی کردن اشکال و حروف براساس آنچه به او نمایش داده می‌شود، نماید و با محاسبه تعداد پاسخ‌های درست، توانایی آزمودنی در مهارت رونویسی بررسی می‌شود (شیرازی و نیلی پور، ۱۳۹۰).

مهارت‌های نوشتن دانش آموزان داون شرکت کردند.

بعد از صدور مجوز توسط اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران جهت انجام پژوهش در مدارس استثنایی ویژه دانش آموزان آهسته گام و اعلام رضایت کتبی والدین گروه‌های نمونه، اجرای طرح آغاز شد. پیش از شروع برنامه آموزشی، برای هر دو گروه پیش آزمون اجرا شد. آزمودنی‌های گروه آزمایش (دانش آموزان به همراه والدینشان) در ۱۰ جلسه برنامه آموزشی کاربردی، دو بار در هفته و هر جلسه به مدت ۴۵ دقیقه شرکت کردند. جلسات بدین صورت بود که ۱۵ دقیقه نخست به مرور فعالیت‌های آموزش داده شده در جلسه قبل پرداخته می‌شد، در ادامه آموزش فعالیت یا تکلیف جدید و مشاوره‌های احتمالی به خانواده‌ها در ۱۵ دقیقه پایانی پرداخته می‌شد. محتوا، روش‌ها و ابزار اجرای مداخلات در پژوهش به صورت حضور خانواده‌ها در مدت ۳۰ دقیقه صورت می‌گرفت و در پایان به بحث و تبادل نظر در خصوص چگونگی اجرا توسط خانواده پرداخته می‌شد. برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور، جهت تقویت توانش‌های نوشتن دانش آموزان آهسته گام با نشانگان داون، توسط محقق در سال ۱۳۹۶ طراحی و اجرا گردید. برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور شامل ۳ مؤلفه رونویسی، املا و نوشتن کاربردی (نوشتن مشخصات فردی، آدرس نویسی، پر کردن فرم، تهیه لیست خرید و...) است. جهت آموزش مؤلفه‌ها و زیر مؤلفه‌هایشان در این برنامه آموزشی ابزارهای ذیل طراحی شد:

- فلش کارت‌های آموزشی کاربردی: هر فلش کارت شامل یک تصویر و یک کلمه یا عبارت که مفهوم کاربردی آن تصویر را بیان می‌کند، است.

- کتابچه‌های آموزشی کاربردی: در هر صفحه کتابچه یک تصویر کاربردی داریم که در صفحه مقابل آن توضیحات کاربردی مربوط به تصویر می‌آید.

- سی‌دی‌های آموزشی کاربردی: با توجه به نقش مؤثر رایانه در افزایش انگیزش یادگیری فرد، فلش کارت‌ها و کتابچه‌ها به صورت یک برنامه انیمیشن موزیکال در سی‌دی‌های آموزشی ارائه می‌شود.

- کتابچه راهنمای والدین: از آنجایی که این برنامه آموزشی کاربردی و خانواده محور است و دانش آموز باید در منزل و با کمک والدین از این برنامه آموزشی کاربردی استفاده کند، کتابچه راهنمایی برای والدین ضمیمه این برنامه است. در این کتابچه ابتدا

جلسه	محتوای برنامه	جدول ۱. محتوای جلسات آموزشی
اول	مروری بر دانش فرد در خصوص حروف، چگونگی معرفی خود، آموزش نوشتن نام و نام خانوادگی توسط دانش آموز	روش‌ها و ابزارها
دوم	مرور آموزش جلسه قبل، پیدا کردن خانه در نقشه، آموزش یا مرور جهت‌یابی، آموزش خواندن اسم خیان‌ها و کوچه‌ها و...	حروف چاپی، حروف چوبی
سوم	مرور جلسات قبل، آشنایی با کلمات کاربردی از طریق تصویر (هر جلسه ۵ کلمه)، آشنایی با نوشتن کلمات آموخته شده در ترکیب با تصویر	نقشه چاپی، نرم‌افزار مکان‌یابی، تابلوهایی که توسط محقق ساخته شده است.
چهارم	استفاده از کلمات آموختشده در جملات، آموزش کلمات کاربردی، آشنایی با نوشتن کلمات آموخته شده در ترکیب با تصویر، پیگیری آموزش‌ها در منزل توسط خانواده	کارت‌های تصویر، نرم‌افزار کامپیوترا، روش فرنالد در صورت نیاز، حروف چاپی و چوبی
پنجم	مرور کلمات آموخته شده از طریق بازی	کارت‌های تصویر، نرم‌افزار کامپیوترا، روش فرنالد در صورت نیاز، حروف چاپی و چوبی، روش مازماز، کاربرگ
ششم	آموزش خواندن آدرس منزل، آموزش نوشتن آدرس منزل	نقشه، ابزار نوشتن
هفتم	آشنایی با شماره تلفن، خواندن و نوشتن تلفن منزل	کارت اعداد، تلفن، بازی نقش
هشتم	آشنایی با شماره تلفن‌های ضروری، نوشتن شماره تلفن‌های ضروری، موقعیت‌های مختلف استفاده از شماره تلفن‌های ضروری	کارت تصاویر، دستگاه تلفن، بازی نقش
نهم	آشنایی با مفاهیم زمانی (صیح، عصر و...)، آشنایی با روزهای هفته، نوشتن تاریخ و زمان	کارت تصویر، کارت کلمات، نوشتن کلمات
دهم	آشنایی با مفهوم فصل‌ها، توانایی خواندن و نوشتن تاریخ با استفاده از تقویم	کارت تصویر، کارت کلمات، نوشتن کلمات، تقویم

چشم‌گیری در نمرات آزمودنی‌های گروه گواه دیده نمی‌شود. با این‌حال، در ادامه و در بخش ثانی برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر توانش‌های نوشتن از طریق تحلیل کوواریانس چند متغیری مطالعه شده است.

جدول ۳. آزمون لوبن جهت بررسی فرض همگنی واریانس‌های مهارت‌های نوشتن				
متغیرها	میانگین	استاندارد	انحراف استاندارد	کنترل
رونویسی	۱/۳۸	۲۸	۱	۰/۶۱
املا	۱/۵۲	۲۸	۱	۰/۲۰

با توجه نتایج به دست آمده در جدول (۳) می‌توان گفت، فرض همگنی واریانس‌ها برای مؤلفه‌های نوشتن به عنوان یکی از پیش‌فرض‌های مدل‌های آماری تحلیل کوواریانس چندمتغیری رعایت شده است.

جدول ۴. تحلیل کوواریانس چند متغیری مرتبط با تأثیر برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر مؤلفه‌های نوشتن					
متغیر	میانگین	میانگین	مجموع	منج تغیرات	منج تغیرات
معناداری	F	df	مجدورات	مجدورات	مجدورات
رونویسی	۷۴/۲۰	۱	۷۴/۲۰	۷۴/۲۰	۷۴/۲۰
املا	۱۲/۴۵	۱	۱۲/۴۵	۱۲/۴۵	۱۲/۴۵

با توجه به اینکه فرض همگنی واریانس‌های متغیرها رعایت شده بود و با در نظر گرفتن $F=1/99$ در سطح آماری ۰/۰۵، که نشان

یافته‌ها

مشخصات توصیفی متغیرهای اصلی پژوهش، مؤلفه‌های رونویسی و املا توانش‌های نوشتن دانش آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون در دو سطح اندازه‌گیری شامل پیش‌آزمون و پس آزمون در گروه آزمایش و گواه بیان شده است. نتایج آن در جدول (۲) گزارش شده است.

متغیر	میانگین	استاندارد	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	کنترل	آزمایش	جدول ۲. تحلیل توصیفی متغیرهای مرتبط با دانش آموزان با نشانگان داون
سن	۱۱/۱۵	۲/۰۷	۱/۱۳	۱۱/۱۳	۲/۰۷	۱/۱۹	هوشبر	
هوشبر	۵۸/۷۳	۲/۰۸	۵۷/۹۳	۲/۰۸	۲/۰۳		پیش‌آزمون	
نمره رونویسی	۱۱/۱۹	۱/۱۳	۱۲/۲۷	۱۱/۱۹	۱/۱۳	۳/۱۴	پس‌آزمون	
پس‌آزمون	۱۶/۹۱	۲/۳۰	۱۳/۰۵	۱۶/۹۱	۲/۳۰	۱/۲۰	نمره املا	
پیش‌آزمون	۳۷/۲۱	۱/۳۱	۳۷/۴۸	۳۷/۲۱	۱/۳۱	۹/۱۳	پیش‌آزمون	
پس‌آزمون	۴۹/۷۶	۵/۰۴	۳۷/۶۳	۴۹/۷۶	۵/۰۴	۶/۳۰	نمره املا	

میانگین سن کودکان در گروه آزمایش و در گروه گواه ۱۱ سال بود. میانگین هوشبر آزمودنی‌های گروه آزمایش ۵۸/۷۳ گروه گواه نیز ۵۸/۹۳ بود که در دامنه آموزش پذیر قرار داشتند. با توجه به جدول فوق، نمرات رونویسی و املا آزمودنی‌های گروه آزمایش در مرحله پس آزمون در مقایسه با پیش‌آزمون بهتر شده است. در حالی که تغییر

چه در سطح نوشتاری از دیرباز موضوع بررسی های توصیفی و تبیینی بسیاری از پژوهش های ایرانی و غیر ایرانی بوده است. این بررسی ها از جنبه ها و روی آوردهای مختلف توسط متخصصین حوزه های مختلف انجام شده است (کانرز، راسنکویست، اтол و کیسر، ۲۰۰۶). از روی آوردهایی که اخیراً به ویژه در پژوهش های خارجی بسیار مورد توجه و تأکید قرار گرفته است، بررسی گفتمان شفا هی یا نوشتاری این دانش آموزان در قالب روایت های کاربردی است. مهارت های گفتمان را به طور کلی می توان به دو دسته تقسیم بندی نمود که این دو دسته عبارتند از: توانش های محاوره ای و توانش های روایتی. گفتمان محاوره ای شامل تعدادی قواعد تلویحی است که مرتبط با نوبت گرفتن، مشارکت در موضوعات محاوره ای، توجه به نیازهای مخاطب و صورت بندی درخواست ها به رو شی مناسب از نظر اجتماعی می باشد. مهارت ساخت یک روایت توانایی توضیح دادن یکشی، واقعه و یا تعریف یک داستان یا مکان و موقعیت را شامل می شود (دکرز و همکاران، ۲۰۱۶).

در این بیان و برای ساخت یک عبارت، روایت و یا یک جمله به شکل نوشتاری جهت برقراری ارتباط و انتقال خواسته ها و اهداف خود به دیگران، علاوه بر بهره مندی و توجه به توانش های ارتباطی لازم است قواعد دستوری، واجی و معنایی نیز مورد توجه قرار گیرند (فریمان و همکاران، ۲۰۰۷). این در حالی است که در نوشه های دانش آموزان با نشانگان داون انواع مشکلات نوشتاری، اعم از جابجایی نقاط و حروف هم آوا، نامطابق بودن فعل با ضمیر، خطاهای ساخت واژه، فقر در خزانه واژگان، افزودن یا اضافه کردن کلمات نامرتب بسیار رایج است که دلیل آن می تواند از یکسو، ناشی از مشکلات آنها در حافظه دیداری یا شنیداری، ناتوانی در درک مفاهیم بویژه مفاهیمی که بعد انتزاعی بیشتری دارند، مشکلات ادارکی آنها باشد (مک برین، ۲۰۰۳) و از سوی دیگر، ناشی از آموزش هایی باشد که در مدارس به دانش آموزان داده می شود ولی در فضای زندگی واقعی آنها کاربرد چندانی ندارد و این موضوع به نوبه خود سبب تسهیل در فراموش کردن آموخته های آنها می شود (رینداک، الپ، هاگس و مک دونل، ۲۰۱۲).

در فرآیند مداخله خانواده محور، آموزش ها در حضور والدین ارائه می شود و این موضوع سبب مشارکت آنها در امر یادگیری دانش آموز می شود، طوری که در فضای خانه و در محیط زندگی فرد نیز آموزش ها مجدداً مورد اجرا قرار گرفته و با ارزیابی مجدد و مداوم

می داد، مفروضه همگی ماتریس واریانس - کوواریانس در مؤلفه های نوشتمن رعایت شده است و با در نظر گفتن، $F=17/10$ برای آماره لامبدای ویلکز، اثر پیلای و T هاتلینگ که نشان می داد میان متغیرهای وابسته در مؤلفه های نوشتمن اختلاف وجود داشت و با عنایت به این نکته که پیش فرض های تحلیل کوواریانس چند متغیری رعایت شده اند. در جدول فوق به بررسی اثرات برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر بهبود توانش های نوشتمن دانش آموزان با نشانگان داون پرداخته شده است. همانگونه که یافته های حاصل از تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان می دهد، با توجه به $F=29/71$ که در سطح آماری $0/05$ معنادار است، برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور منجر به افزایش توانایی دانش آموزان در مؤلفه رونویسی در دانش آموزان تحت مداخله گردیده است. همچنین، با توجه به $F=12/39$ برای مؤلفه املا که در سطح $0/05$ از نظر آماری معنادار است، می توان گفت، برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور تأثیر معناداری بر افزایش توانایی املا دانش آموزان داشته است.

همانگونه که یافته های حاصل از تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان داد، با توجه به $F=29/71$ در رونویسی و $F=12/39$ در مؤلفه املا که در سطح آماری $0/05$ معنادار هستند، دلایل کافی برای رد فرض صفر و پذیرش فرض خلاف در مؤلفه رونویسی و املا وجود دارد. به عبارتی برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور منجر به افزایش توانایی دانش آموزان در مؤلفه های نوشتمن دانش آموزان تحت مداخله گردیده است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر توانش های نوشتمن کودکان دبستان با نشانگان داون انجام شد. نتایج نشان داد که برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر بهبود توانش های نوشتمن در حیطه رونویسی و املا در میان دانش آموزان آهسته گام با نشانگان داون مؤثر بوده است. یافته های پژوهش در این زمینه با نتایج تحقیق باک و فلانگن (۲۰۱۰)، باکلی و برد (۲۰۰۶)، پورحنیفه و همکاران (۱۳۹۳) و فرامرزی و همکاران (۱۳۸۹) در این زمینه که مداخلات آموزشی کاربردی بویژه زمانی که توام با مشارکت و همکاری خانواده ها همراه باشند، می توانند منجر به افزایش توانش های نوشتمن دانش آموزان آهسته گام شوند، هماهنگ است.

مشکلات زبانی این گروه از دانش آموزان چه در سطح بیانی و

دالوند، حمید؛ رصافیانی، مهدی؛ و باقری، حسین (۱۳۹۳). مروری بر رویکرد خانواده محور، توانبخشی نوین، ۸(۱)، ۹-۱.

Shirazi, Simey, and Nili-Pour, Rضا (۱۳۹۰). آزمون تشخیصی خواندن. انتشارات دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی: تهران.

عابدینی، یاسمين؛ و فرامرزی، سالار (۱۳۹۲). بررسی میزان توجه کتاب‌های درسی درباره یاددهی توانش‌های زندگی بر اساس تحلیل محتوا. مجله علوم روانشناسی، ۱۲(۴۷)، ۸-۱.

فرامرزی، سالار؛ و ملک پور، مختار (۱۳۸۹). تأثیر مداخلات بهنگام روانشناسی و آموزشی خانواده محور بر رشد حرکتی کودکان مبتلا به نشانگان داون، مجله توانبخشی، ۱۰(۳)، ۷۱-۴۹.

محمدی ملک آبادی، اطهر؛ ارجمندیان، علی اکبر؛ لوسانی، مسعود؛ و یوسفی، صاحب (۱۳۹۶). تأثیر برنامه آموزشی ریاضی خانواده محور بر عملکرد حافظه فعال، مقاومت‌پذیری ریاضی و درک عدد کودکان در معرض خطر ناتوانی ریاضی، ناتوانی‌های یادگیری، ۱۲(۳)، ۱۲۱-۱۰۶.

همتی، محمد (۱۳۸۳). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های حرفه آموزی در اشتغال‌زایی برای افراد کم توان ذهنی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده، تهران: مدیریت آموزش و پژوهش تهران.

Bradley, V., Buntinx, W. H. E., Coulter, D. L., Craig, E. P.M., Gomez, S. C., Lachapelle, Y., et al. (2007). The renaming of mental retardation: Understanding the change to the term intellectual disability. *Intellectual and Developmental Disabilities*, 45(2), 116-24.

Browder, D., Flowers, C., Ahlgrim, L., Karvonen, M. Spooner., F & Algozzine, R. (2014). The Alignment of Alternate Assessment Content with Academic and Functional Curricula. *The Journal of Special Education*, 37(4), 211-223.

Bouck, E. C. (2013). high Stakes? Considering students with Mild Intellectual disability in Account ability Systems. *Education and Training in Autism and Developmental Disabilities*, 48 (3), 320 – 332.

Bouck, E and Joshi, G. (2012). Functional Curriculum and Students with Mild Intellectual Disability: Exploring Postschool Outcomes through the NLTS2, *Education and Training in Autism and Developmental Disabilities*, 47(2), 139-151.

Bouck, E. C., & Flanagan, S. M. (2010). Functional curriculum – evidence-based education?: Considering secondary students with mild intellectual disabilities. *Education and Training in Autism and Developmental Disabilities*, 45(4), 487-499.

Buckley, S., Bird, G. (2006). A comparison of mainstream and special education for teenagers with Down

اصلاح می‌شوند (ملک ایوان، پاسکال و مردادگ، ۲۰۱۷) و در عین حال، چون آموزش‌ها معطوف به فعالیت‌هایی است که با رفتارهای اجتماعی و ارتباطی روزانه فرد در ارتباط است، سبب ایجاد انگیزه و تشویق دانش آموزان جهت بخاطر سپاری آموخته‌هایش می‌شود. لذا، استفاده از آموزش‌ها در زیست‌آموزش توافقی و افزایش انگیزه و علاقه جهت یادگیری که هر دو در تسهیل و گسترش توافقی دانش آموزان داون مؤثر هستند را می‌توان از جمله عوامل اصلی گسترش توافقی دانش آموزان داون تحت تأثیر آموزش خانواده محور دانست (شر و باک، ۲۰۱۳).

با در نظر گرفتن یافته‌های پژوهش و با توجه به اثرگذاری برنامه آموزشی کاربردی خانواده محور بر توانش‌های نوشتمن دانش آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون، توصیه می‌شود با دخیل نمودن خانواده‌ها در برنامه‌های آموزشی و مداخلاتی مدارس، مؤسسات و مراکز آموزشی در گیر در فرآیند یادگیری و آموزش دانش آموزان با نشانگان داون، شرایطی فراهم شود تا این دانش آموزان فارغ از نقاط ضعف‌شان بتوانند به شکل کامل‌تری توانش‌های نوشتمن خود را با همکاری خانواده‌ها پرورش دهند و قادر به تعیین و استفاده از این توافقی دانش آموزان با مختلف زندگی واقعی خود باشند.

منابع

- افروز، غلامعلی (۱۳۸۸)، مقدمه‌ای بر روانشناسی و توانبخشی کودکان سندرم داون، انتشارات دانشگاه تهران: تهران.
- باعزت، فرشته (۱۳۹۲)، مقایسه راهبردهای خودپرسی رایانه‌ای و آموزش نوشتاری سنتی غنی شده در کاهش دادن نادرست‌نویسی در دانش آموزان ابتدایی. مجله علوم روانشناسی، ۱۲(۴۶)، ۱۷۴-۱۶۶.
- بریهی، کوثر؛ افروز، غلامعلی؛ و پاکدامن، شهلا (۱۳۹۵). طراحی نرم افزار آموزش خواندن کاربردی خانواده محور و ارزیابی اثربخشی آن بر مهارت‌های زبان و گفتار دانش آموزان با نشانگان داون، فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، ۶(۲۴)، ۵۵-۳۱.
- بورحنیفه، حوریه؛ افروز، غلامعلی؛ و باغدادیاریانس، آینتا (۱۳۹۳). اثربخشی آموزش خواندن کاربردی خانواده محور بر مهارت‌های خواندن دانش آموزان آهسته‌گام با نشانگان داون. فصلنامه پژوهش‌های نوین در قلمرو کودکان آهسته‌گام، ۱۱(۱)، ۲۴-۳۵.
- بورحنیفه، حوریه (۱۳۹۲). اثربخشی مداخلات حسی - کلامی - حرکتی خانواده محور در تقویت مهارت‌های خواندن دانش آموزان آهسته‌گام دبستانی با نشانگان داون. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی.

- Syndrome. *Down Syndrome Research and Practice*, 9(3), 54-67.
- Conners, F. A. Rosenquist, C.J. Atwell, I, C. Kiser, I, A. (2006). Phonological reading skills aquisition by children with mental retardation. *Research in Developmental Disabilities*, 27(2), 121 – 137.
- Deckers, S. Stoep, J and Balkom, H and Verhoeven, L. (2016). Communication performance of children with Down Syndrom, *journal of child language and therapy*, 32(3), 293-311.
- Freeman SB, Allen EG, Oxford-Wright CL, Tinker SW, Druschel C, Hobbs CA, et al. (2007). The National Down Syndrome Project: design and implementation. *Public Health Reports*, 122(1), 62-72.
- MacEwan, M. Pasvogel, A, Murdaugh. (2017). Effects of a Family-based Diabetes Intervention on Behavioral and Biological Outcomes for Mexican American Adults, *The diabetes educator*, 43(3), 272-285.
- McBrien, D. M. (2003). *Disorders in mental development: Down syndrome*. In: Wolraich MD. Disorders of development and learning. 3 rd. Hamilton Ontario:Decker and Company.
- Ryndak. D. L., Alper, S., Hughes. C. & McDonnell. J (2012). Documenting Impact of Educational Contexts on Long-term Outcomes for Students with Significant Disabilities. *The Journal of Education and Training in Atism and Developmental Disabilities*, 47(2), 127-138.
- Shurr.J.,Bouck.E.L. (2013). Research on curriculum for Students with Moderate and Sever Intellectual Disability: A Systematic Review. *The Journal of Education and Training in Atism and Developmental Disabilities*. 48 (1), 76-87.